

Diplomová práce
Mgr. Lucie V á ň o v é
předložená k uznání jako práce rigorózní

na téma

Svěření nezletilého do výchovy a úprava styku s ním po rozvodu

P o s u d e k o p o n e n t a

Předložená diplomová práce má celkem 114 stran. Je celá rozdělena do devíti částí: úvod, čtyři kapitoly, závěr, seznam použitých zkratk, seznam literatury a judikatury a resumé. Kapitoly jsou dále i vícenásobně členěny. S výjimkou takto netradičního (a podle mého názoru nesprávného) učlenění je práce systematicky dobře uspořádána. Seznam literatury a judikatury je velmi bohatý; kromě knižních a časopiseckých prací (ve relativně značném počtu) uvádí autorka judikaturu ESLP a zdroje internetové. Poznámkový aparát je značně rozsáhlý (svědčí to o značné pečlivosti autorky, která navíc pracuje i se zahraničními výstupy, nejen slovenskými), vedený lege artis (s malou výjimkou v samém závěru práce, kdy u citací OZ 2014 uvádí čísla paragrafů v poznámkách pod čarou). Čtenáře jistě vždy, a dnes zvláště, potěší dobrá čeština a pěkný styl (nikterak rušené chybami v psaní, či dokonce gramatice).

Po obvyklém úvodu autorka rozebírá institut rozvodu manželství, především z hlediska právní úpravy podle právní úpravy účinné ke dni uzavření práce (29. února 2012). Ve druhé kapitole se zabývá svěřením dítěte do výchovy, ve třetí stykem s dítětem, obojí v době po rozvodu rodičů nezletilého dítěte. Ve čtvrté kapitole autorka nechává nahlédnout do slovenské právní úpravy rubrikované tematiky.

Je zřejmé, že za hodnocenou prací leží měsíce studia, čtení, psaní, ale hlavně praktické přípravy, diskusí s osobami, pro něž je zdejší tematika denním chlebem. I když by praktickými zkušenostmi mohla být svedena k napsání praktické příručky, nestalo se, naopak: autorka zůstala správně v rovině

teoretické práce, kdy z praktických poznatků vyvozuje teoretické závěry, ale i naopak – teorii promítá do praxe. Proto také práce není pouhým popisem relevantní právní úpravy. Autorka se nebojí říct, co si myslí, a kam by snad měl jít vývoj dál.

Takto s výjimkou výše uvedenou nemám práci, co vytknout. Naopak. Autorku je třeba po všech stránkách pochválit. Nelze neříct, že práce, kterou předložila, je srovnatelná s pracemi disertačními, s pracemi zkušených autorů.

Takže nezbyvá, než konstatovat, že doktorandka zvládla svůj úkol velice úspěšně, splnila již svou diplomovou práci požadavky kladené na doktorské práce, a proto práci d o p o r u č u j i ji k přijetí.

V Praze, 26. srpna 2013

doc. JUDr. Michaela Hendrychová, CSc.
oponentka